

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 534

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
317.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării Naționale	2
318.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2
319.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
320.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ţ I D E C A S A Ț I E Ș I J U S T I Ț I E		
Decizia nr. 16 din 17 februarie 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		4–14
A C T E A L E B Ă N C I I N A Ț I O N A L E A R O M Ă N I E I		
13.	— Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare 24 mai—23 iunie 2020	15
14.	— Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2020	15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 30 iunie 2020, domnul general-maior cu două stele Uifăleanu *Ovidiu-Gheorghe* Ovidiu-Liviu trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 22 iunie 2020.

Nr. 317.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 551/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Elena Laura Pricope, procuror cu grad profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Roman, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iunie 2020.

Nr. 318.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 550/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ciprian Leopold Tălmăcel, procuror cu grad profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Roman, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iunie 2020.
Nr. 319.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 453/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexandru Cristian Pecincu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iunie 2020.
Nr. 320.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 16

din 17 februarie 2020

Dosar nr. 1.909/1/2019

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 19 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.295/327/2018, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis cererea formulată de apelanta-creditoare și a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text normativ, factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizorul acestui serviciu, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație, calificat ca fiind colectiv, în interpretarea art. 31 alin. (1) teza finală din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 241/2006*), reprezintă o factură individuală, cu valoare de titlu executoriu, conform prevederilor art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 raportat la art. 42 alin. (6¹) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 51/2006*), introdus prin Legea nr. 225/2016 pentru modificarea și completarea Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, cu completările ulterioare (*Legea nr. 225/2016*)?”

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text normativ, factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, considerată ca având caracter individual, în interpretarea prevederilor art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, constituie titlu executoriu și pentru debitul menționat ca reprezentând «sold precedent», ce ar putea include perioada de timp anterioară intrării în vigoare a dispozițiilor în baza cărora factura individuală a dobândit valoare de titlu executoriu, respectiv Legea nr. 224/2015 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 30 iulie 2015, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 224/2015*), când la data exigibilității debitului factura individuală nu reprezenta titlu executoriu?”

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

8. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Tulcea la 6 noiembrie 2018 cu nr. 8.295/327/2018 petentul executor judecătoresc a solicitat încuviințarea executării silită pornite în Dosarul execuțional nr. xxxx/2018 ca urmare a cererii formulate de creditoare în baza titlului executoriu reprezentat de Factura fiscală nr. xxxxxxxx/3.10.2018, pentru punerea în executare a obligațiilor cuprinse în titlul executoriu, prin toate formele de executare prevăzute de lege.

9. Soluționând cauza, Judecătoria Tulcea, prin Încheierea din 16 noiembrie 2018, a respins cererea având ca obiect încuviințare executare silită formulată de către petentul executor judecătoresc, la cererea societății creditoare, în contradictoriu

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.909/1/2019 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 8.295/327/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse două rapoarte întocmite de judecătorii-raportori, care s-au comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind deus un punct de vedere de către apelanta-creditoare privind chestiunea de drept supusă judecății. La dosar au fost transmise de către instanțele naționale hotărârile judecătorești ce au fost identificate, precum și punctele de vedere teoretice. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

6. Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

cu debitoarea asociație de proprietari, reținând că, potrivit dispozițiilor art. 632 din Codul de procedură civilă, executarea silită se poate efectua numai în temeiul unui titlu executoriu; constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633 din Codul de procedură civilă, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.

10. În speță, creditorul, prin intermediul executorului judecătoresc, a solicitat încuviințarea executării silite în baza Facturii nr. xxxxxxxx/3.10.2018 emise în baza contractului colectiv de furnizare/prestare a serviciului de alimentare cu apă și canalizare încheiat cu asociația de proprietari la data de 14 noiembrie 2008.

11. Potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 241/2006, „Furnizarea/Prestarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se realizează numai pe bază de contract de furnizare/prestare, care poate fi individual sau colectiv”.

12. Conform alin. (17) al aceluiași articol „Factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare constituie titlu executoriu”. Per a contrario, s-a reținut de către prima instanță că factura emisă în baza unui contract colectiv nu constituie titlu executoriu.

13. Pe cale de consecință, în temeiul prevederilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prima instanță a respins, ca nefondată, cererea de încuviințare a executării silite.

14. Împotriva acestei încheieri, în termen legal, a declarat apel societatea creditoare, susținând că prima instanță a făcut o greșită aplicare a legii, interpretând eronat actele deduse judecătii.

15. Astfel, apelanta a arătat că prima instanță a invocat o serie de motive care, eventual, ar ține de fondul titlului executoriu și ar putea fi cenzurate pe calea unei eventuale contestații la executare, iar nu în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite.

16. Mai mult, instanța de executare, pe calea încuviințării executării silite, nu poate verifica cuantumul creanței din titlul executoriu și să dividă titlul executoriu sau să verifice în vreun fel structura creanței înscrise în titlul executoriu, aceasta fiind o chestiune de fond a dreptului pretins, care nu poate fi analizată decât într-o procedură contencioasă, care în speța de față ar fi contestația la executare, când o asemenea neregularitate ar putea fi invocată de partea interesată procesual, nicidecum de instanță din oficiu.

17. Totodată, contractul dintre părți este un contract de furnizare individual, iar caracterul executoriu este recunoscut facturii emise, indiferent de conținutul concret al acesteia, contrar celor reținute de prima instanță.

18. Singurele aspecte pe care le poate verifica instanța de executare în procedura încuviințării executării silite sunt acelea referitoare la faptul dacă, formal, înscrisul depus constituie titlu executoriu, conform prevederilor legale invocate în cererea de executare silită.

19. Intimata-debitoare nu a formulat întâmpinare.

20. La data de 1 februarie 2019 apelanta-creditoare a depus la dosar o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: dacă raportul juridic dintre societatea creditoare, în calitate de furnizor al serviciului public de apă și canalizare, este unul colectiv sau unul individual, față de natura juridică a raportului contractual, care nu are o pluralitate de părți contractante, cu calitatea de utilizatori ai serviciului public de apă și canalizare; dacă aspectele legate de raporturile juridice ale asociațiilor de proprietari cu proprietarii acestora au vreo relevanță juridică în aprecierea raportului juridic al asociațiilor de proprietari în relația contractuală cu furnizorul serviciului de apă și canalizare, din perspectiva aprecierii caracterului individual de titlu executoriu al facturii

pentru serviciul respectiv; dacă în procedura încuviințării executării silite a unui titlu executoriu direct instanța poate cenzura sumele înscrise în factura de apă și canalizare, care constituie titlu executoriu sau o asemenea examinare poate fi făcută doar pe calea unei contestații la executare; dacă factura constituie titlu executoriu pentru toate sumele înscrise în aceasta sau dacă instanța poate divide titlul executoriu în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite.

III. **Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la aspectele de admisibilitate și asupra dezlegării chestiunilor de drept**

21. Prin Încheierea din 19 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.295/327/2018, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă și a dispus sesizarea instanței supreme, sintetizând și grupând cele patru întrebări propuse de apelanta-creditoare în două chestiuni de drept.

22. Din punct de vedere procedural, instanța de trimitere a arătat că sesizarea este formulată de un complet de judecată al Tribunalului Tulcea, învestit cu soluționarea în ultimă instanță a cauzei având ca obiect apelul promovat de societatea creditoare (furnizorul în plan local al serviciului de alimentare cu apă și canalizare) împotriva încheierii pronunțate de Judecătoria Tulcea în ședința camerei de consiliu din data de 16 noiembrie 2018, prin care s-a respins cererea de încuviințare a executării silite formulate de executorul judecătoresc împotriva debitoarei asociație de proprietari, în baza titlului executoriu reprezentat de Factura fiscală nr. xxxxxxxx/3.10.2018, emisă în baza contractului colectiv de prestare/furnizare a serviciului de alimentare cu apă și canalizare nr. xxxxx/14.11.2008 încheiat între creditoare și debitoare.

23. În esență, prima instanță a reținut, pe fondul cererii, că nu constituie titlu executoriu factura emisă în baza unui contract colectiv, încheiat potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (1) teza finală din Legea nr. 241/2006, nefiind întrunită cerința caracterului individual al facturii, impusă de alin. (17) al aceluiași articol.

24. Prin apelul promovat, creditoarea a ridicat problema calificării în drept a contractului încheiat cu asociația de proprietari debitoare, beneficiară a serviciului de alimentare cu apă și canalizare ca fiind individual, iar nu colectiv. Aceeași creditoare a mai afirmat că argumentul calificării facturii fiscale ce a stat la baza cererii de încuviințare a executării silite ca fiind colectivă, iar nu individuală, ar ține de fondul titlului executoriu, ce ar putea fi cenzurat doar într-o eventuală contestație la executare. Mai mult decât atât, instanța de executare învestită cu cererea de încuviințare a executării silite nu ar putea nici să dividă titlul executoriu, încuviințând în parte cererea, întrucât instanța de judecată nu ar avea dreptul să verifice în vreun fel structura creanței înscrise în factura fiscală, pentru că aceasta ar fi o chestiune de fond a dreptului pretins, ce nu poate fi examinată în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite.

25. Prin întrebările propuse în vederea sesizării instanței supreme pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, aceeași creditoare ar fi dorit, în esență, să i se răspundă la următoarele chestiuni:

— dacă raportul juridic derulat între ea și asociația de proprietari ar fi unul colectiv sau individual, ținând cont că nu ar avea o pluralitate, ci doar două părți contractante;

— dacă raporturile juridice derulate între asociație și proprietarii care o compun (pluralitatea acestora) ar avea vreo relevanță juridică în aprecierea raportului juridic derulat între asociație și furnizorul de servicii ca fiind individual;

— dacă în procedura încuviințării executării silite instanța poate cenzura sumele înscrise în factura de apă și canalizare ce constituie titlu executoriu;

— dacă factura constituie titlu executoriu pentru toate sumele înscrise în această sau dacă instanța îl poate divide în procedura încuviințării executării silite.

26. Sintetizând și grupând cele patru întrebări propuse de apelantă, instanța de sesizare a reținut că în cadrul apelului judecarea cauzei se desfășoară după regulile procedurii contencioase, fiind realizată cu citarea creditoarei și a debitoarei, iar soluționarea pe fond a litigiului (admiterea sau respingerea căii de atac și rezolvarea cererii de încuviințare a executării silite) depinde, în primul rând, de lămurirea problemei de drept a calificării juridice date facturii fiscale emise în baza contractului colectiv de prestare/furnizare a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare încheiat între creditoare și debitoarea asociație de proprietari, în calitate de utilizator colectiv al respectivului serviciu [art. 28 alin. (1) din Legea nr. 241/2006, interpretat *per a contrario*].

27. În drept, factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare constituie titlu executoriu, potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006.

28. În concret, este de examinat, din interpretarea logică *per a contrario* a normei juridice speciale mai sus citate, prioritară față de norma juridică generală, reprezentată de art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006, introdus prin Legea nr. 225/2016, dacă factura fiscală emisă pe numele unui subiect colectiv de drept (asociație de proprietari), respectiv fără existența unei convenții de facturare individuală, în accepțiunea art. 31 alin. (9)—(11) din Legea nr. 241/2006, poate fi calificată sau nu ca individuală (în ipoteza unui răspuns negativ putându-se argumenta, în baza interpretării logice a normei speciale mai sus evocate, lipsa valorii de titlu executoriu a respectivei facturi).

29. Or, instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite dacă înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu, respectiv dacă înscrisul nu întrunește „alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege”, conform art. 666 alin. (5) pct. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.

30. În al doilea rând, în fapt, respectiva factură a fost emisă pentru serviciile de apă și canalizare furnizate debitoarei în perioada 1.09.2018—30.09.2018, în sumă de 6.899,47 lei, ce include TVA, însă în factură este adăugată o rubrică „sold precedent” (anonim), în sumă de 343.610,81 lei, precum și o rubrică „majorări” (tot fără alte precizări) de 53.474,88 lei, încât totalul de plată menționat în factura fiscală a atins 403.985,16 lei.

31. Dispozițiile art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 impun cerința ca factura individuală să fie emisă „pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare” (în speță, furnizat în luna septembrie 2018). În concret, este de examinat dacă nu este respectată această cerință în cazul în care o factură s-a emis și pentru un „sold precedent”, fără a rezulta originea respectivului sold, respectiv fără a rezulta pentru prestarea căror servicii a fost perceput sau pentru ce perioadă ar fi datorate serviciile de alimentare cu apă și canalizare eventual incluse în acesta.

32. Prin urmare, instanța s-ar afla în imposibilitate de a verifica dacă nu cumva în factura fiscală depusă de creditoare sunt incluse și servicii de apă și canalizare aferente unei perioade de timp anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor în baza cărora factura individuală a dobândit valoare de titlu executoriu, respectiv Legea nr. 224/2015 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 30 iulie 2015, cu modificările ulterioare, perioadă în care la data exigibilității debitului factura individuală nu reprezenta titlu executoriu.

33. Astfel, s-ar putea argumenta că valoarea de titlu executoriu a facturii fiscale (individuale) este condiționată formal de cerința ca aceasta să fie percepută pentru servicii de apă și canalizare exigibile din luna august 2015 până în prezent, cu motivarea că, anterior, obligația de plată a contravalorii

respectivelor servicii nu putea avea caracter executoriu de la data emiterii unei facturi asupra acestora, iar legea civilă nu retroactivează.

34. De altfel, „*Factura pentru furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se emite, cel mai târziu, până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată*”, potrivit art. 31 alin. (15) prima teză din Legea nr. 241/2006, care este situat, raportat la topografia textelor, în anticamera alin. (17) al aceluiași articol, ce prevede că respectiva factură este titlu executoriu.

35. Așadar, s-ar putea argumenta că o factură emisă pentru „soldul precedent” nu se încadrează în cerințele art. 31 alin. (15) teza întâi din Legea nr. 241/2006, nefiind emisă cel mai târziu până la data de 15 a lunii imediat următoare celei aferente debitului, ci mult mai târziu și chiar în mod succesiv, în lunile următoare, contrar legii, și deci nu ar trebui să beneficieze de efectele alin. (17) din același articol.

36. Aceste cerințe firești impuse de legea care a conferit facturii valoarea de titlu executoriu (inclusiv prin raportare la data intrării în vigoare a acestei legi) nu ar depăși sfera unor condiții de formă, a căror verificare este obligatorie în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite, în conformitate cu prevederile art. 666 alin. (5) pct. 3 din Codul de procedură civilă.

37. Pentru argumente similare, este de examinat dacă nici debitul menționat în factură la rubrica „majorări” nu întrunește cerințele legale de mai sus, astfel încât cererea de încuviințare a executării silite ar putea fi respinsă în parte, pentru debitele anonime (neidentificate ca fiind datorate pentru servicii de apă și canalizare), individualizate generic, cu titlu de „sold precedent” sau „majorări”.

38. În concluzia celor prezentate, instanța de sesizare a reținut că se observă că prima chestiune de drept este strâns legată de verificarea unei cerințe legale esențiale ce condiționează titlul executoriu (existența facturii individuale), iar a doua chestiune de drept urmărește sfera de verificare de către instanța de judecată a condițiilor de formă și a celorlalte cerințe, impuse de art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, cu aplicarea art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același articol.

39. Asupra caracterului de noutate, instanța de trimitere a opinat că, deși au trecut mai mulți ani de la intrarea în vigoare a normei juridice speciale a cărei interpretare este solicitată, punerea în aplicare efectivă a acesteia, prin cooperarea cu autoritățile locale, a fost întârziată de dificultatea procesului de trecere efectivă la contractele individuale de alimentare cu apă și de canalizare, impusă de art. 31 alin. (2) din Legea nr. 241/2006, iar problemele ridicate sunt actuale, facturarea colectivă a serviciului de apă și canalizare continuând a reprezenta regula condominiilor de proprietari, cel puțin la nivel regional.

40. De altfel, practica furnizorului de servicii de alimentare cu apă și de canalizare de a solicita o încuviințare a executării silite pentru acele facturi emise pe numele unui utilizator colectiv și practica de a include în acestea și soldul restant anonim, neidentificat sub aspectul originii, precum și majorări cu titlu global pun în discuție o chestiune nouă, în opinia instanței de sesizare.

41. Astfel, caracterul de noutate rezultă din modalitatea recentă și inedită de interpretare a normelor juridice în discuție de către furnizorul de servicii de apă și canalizare, ce s-a reflectat, prin prisma anumitor argumente legale, în soluții judecătorești de dată recentă, care, în aprecierea instanței de trimitere, necesită interpretarea unitară printr-o hotărâre prealabilă, cu atât mai mult cu cât demersul de sesizare a instanței supreme a fost demarat chiar de partea creditoare, pe fondul nemulțumirii resimțite de aceasta față de practica instanțelor judecătorești.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

42. *Punctul de vedere al apelantei-creditoare*, exprimat cu ocazia formulării cererii prin care a solicitat instanței de judecată sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este în sensul că sesizarea este admisibilă, fiind necesară dezlegarea chestiunii de drept incidente în cauză, motivat de faptul că asupra acesteia instanța supremă nu a mai statuat pe calea mecanismelor de unificare a practicii judiciare. De asemenea, s-a arătat că nu există nici statuări ale Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului sau ale Curții de Justiție a Uniunii Europene asupra acestei chestiuni de drept.

43. *Intimata-debitoare* nu și-a exprimat punctul de vedere.

44. După comunicarea celor două rapoarte întocmite de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, *apelanta-creditoare* a depus un punct de vedere prin care a apreciat că sesizarea este admisibilă și că facturile emise pe numele asociațiilor de proprietari sunt individuale, iar nu colective și, prin urmare, constituie titlu executoriu. Totodată, a susținut că în procedura necontencioasă a încuviințării executării silite nu se poate examina componența soldului facturii care constituie titlu executoriu, această examinare judiciară putând fi făcută doar pe calea contestației la executare.

V. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

45. *Curtea de Apel Ploiești* a comunicat că nu s-a identificat practică judiciară la nivelul circumscripției sale teritoriale.

46. Referitor la prima chestiune de drept din sesizare, din datele comunicate de curțile de apel au rezultat următoarele opinii:

47. *Într-o primă opinie*, s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text normativ, factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizorul acestui serviciu, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație, calificat ca fiind colectiv, în interpretarea art. 31 alin. (1) teza finală din Legea nr. 241/2006, reprezintă o factură cu valoare de titlu executoriu, în interpretarea prevederilor art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, coroborat cu art. 42 alin. (61) din Legea nr. 51/2006, introdus prin Legea nr. 225/2016.

48. S-a argumentat că nu se poate face abstracție de modificarea prevederilor art. 42 din Legea nr. 51/2006, în sensul introducerii alin. (61) al acestui articol, prevedere legală care are în vedere toate serviciile de utilități publice, inclusiv serviciile de apă și canalizare și nu mai face trimitere exclusiv la factura individuală. Totodată, dispozițiile art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 se completează cu dispozițiile legii generale în materia serviciilor de utilități publice, respectiv Legea nr. 51/2006. De asemenea, în sprijinul acestei opinii au fost invocate și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 188 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 22 mai 2017.

49. Această opinie a fost exprimată de judecătorii de la *Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Huedin, Tribunalul Maramureș, Judecătoria Iași — Secția civilă, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Timișoara.*

50. Judecătorii din cadrul *Tribunalului Argeș* au considerat că nu este titlu executoriu factura emisă și exigibilă până la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 255/2016 și ca fiind titlu executoriu factura emisă și exigibilă după data intrării în vigoare a acestei legi.

51. *Într-o altă opinie*, s-a considerat că factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare are valoare de titlu executoriu numai dacă a fost emisă în temeiul unui contract individual de furnizare/prestare servicii, și nu în baza unui contract încheiat cu asociația de proprietari, calificat ca fiind colectiv, de vreme ce art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, care face referire expresă la factura individuală, reprezintă norma specială în raport cu norma generală cuprinsă în art. 42 alin. (61) din Legea nr. 51/2006 (în acest sens, *Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, Judecătoria Buftea, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Bistrița, Tribunalul Specializat Cluj, Judecătoria Babadag, Judecătoria Vaslui, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Galați — Secția I civilă, majoritatea la Judecătoria Tecuci, Tribunalul Dolj — Secția I civilă, Judecătoria Târgu Cărbunești, Judecătoria Bacău.*)

52. *Judecătoria Tulcea* a apreciat, de asemenea, că factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizor, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație, nu reprezintă titlu executoriu, însă numai atunci când calificarea contractului s-a făcut de către instanța de executare prin raportare la modul de determinare a consumului facturat, și nu la numărul persoanelor din care este formată o asociație, ca în speța de față. O asociație de proprietari poate încheia cu furnizorul de servicii fie un contract individual, atunci când sistemul de măsurare este individual, fie un contract general, care să prevadă determinarea consumului pe cote-părți (determinare indirectă). Și în ipoteza facturii fiscale, emisă pentru serviciile de utilități publice, legiuitorul a prevăzut o condiție care justifică această putere executorie: individualizarea consumurilor. A fost depusă practică judiciară în care, chiar dacă debitorul nu este o asociație de proprietari, ci o persoană fizică, instanța de executare a calificat contractul pe criteriul sistemului de măsurare a consumului.

53. A fost exprimată și opinia că factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizorul acestui serviciu, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație reprezintă o factură individuală, cu valoare de titlu executoriu (*Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă, Tribunalul București — Secțiile a II-a contencios administrativ și fiscal, a III-a, a IV-a, a V-a și a VI-a civile, în majoritate Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Judecătoria Cornetu, în majoritate, Judecătoria Videle, Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Zimnicea, Judecătoria Vișeu de Sus, Curtea de Apel Galați — Secția I civilă, Judecătoria Galați, Judecătoria Brașov, Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Moinești, Judecătoria Onești.*)

54. A fost identificată practică judiciară, în sensul opiniilor arătate, la *Tribunalul Ialomița, Tribunalul București, Judecătoria Huedin, Tribunalul Maramureș, Judecătoria Iași, Tribunalul Dolj — Secția I civilă, Judecătoria Târgu Cărbunești.*

55. La *Judecătoria Baia Mare* s-a înregistrat practică neunitară, în sensul că unele cereri având ca obiect încuviințarea executării silite, în care calitatea de debitor o are asociația de proprietari care a încheiat contractul cu furnizorul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, au fost admise, în timp ce altele au fost respinse, considerându-se că, facturile fiind emise pe numele asociației, nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 663 alin. (2) din Codul de procedură civilă de a exista o creanță certă, atât timp cât factura nu este acceptată sau însușită, prin semnătură, de către debitor.

56. Cât privește cea de-a doua chestiune de drept ce face obiectul sesizării, din răspunsurile transmise de curțile de apel au rezultat următoarele puncte de vedere:

57. Într-o opinie majoritară s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text de lege, factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, considerată ca având caracter individual, în interpretarea art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, nu constituie titlu executoriu și pentru debitul menționat ca reprezentând „sold precedent”, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 224/2015, potrivit principiului neretroactivității legii.

58. În acest sens s-au exprimat *Tribunalul Sibiu, Tribunalul Hunedoara, Judecătoria Brașov, Judecătoria Târgu Cărbunești, Curtea de Apel Galați — Secția I civilă, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Judecătoria Tecuci, Judecătoria Galați, Curtea de Apel Suceava, Judecătoria Măcin, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Năsăud, Tribunalul Specializat Cluj, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Sighetu Marmației, Judecătoria Vișeu de Sus, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, a V-a civilă, a VI-a civilă, Tribunalul București — secțiile a II-a contencios administrativ și fiscal, a III-a, a IV-a, a V-a și a VI-a civile, Tribunalul Călărași, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Judecătoria Buftea, Judecătoria Cornetu, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Zimnicea, Judecătoria Târgu-Neamț, Tribunalul Bacău, Judecătoria Bacău, Judecătoria Moinești.*

59. De asemenea, la Întâlnirea profesională trimestrială din luna martie 2019 a judecătorilor din cadrul Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Bihor și Tribunalului Satu Mare, opinia majoritară a fost în sensul că factura fiscală este titlu executoriu doar pentru prețul serviciilor aferente lunii pentru care a fost emisă, și nu pentru soldul restant din factură.

60. Practică judiciară a fost identificată la *Judecătoria Târgu Cărbunești, Judecătoria Măcin, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Vișeu de Sus, Tribunalul Ialomița, Judecătoria Târgu-Neamț, Tribunalul Bacău.*

61. Într-o opinie contrară, minoritară, s-a apreciat că facturile pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare pentru soldul precedent intrării în vigoare a Legii nr. 224/2015 reprezintă titluri executorii: *Tribunalul Vaslui, Tribunalul Giurgiu, Judecătoria Videle, Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Onești.*

62. În sprijinul acestei opinii au fost invocate considerentele Deciziei nr. XIII din 20 martie 2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, referitoare la caracterul executoriu al unui înscris ce constituie o normă procesuală, iar nu de drept material, astfel încât se verifică existența sa la momentul demarării executării silite, iar nu la momentul încheierii contractului sau al emiterii facturii.

63. *Judecătoria Alexandria* a arătat că debitul de tip „sold precedent” anterior modificărilor legislative poate fi pus în executare atât timp cât este menționat într-o factură emisă după intrarea în vigoare a dispozițiilor legale care atribuie caracter de titlu executoriu facturii, întrucât art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 și art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006 nu disting în niciun fel cu privire la acest aspect, ci menționează numai că factura reprezintă titlu executoriu.

64. *Judecătorii Roșiori de Vede și Turnu Măgurele* au arătat că factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare reprezintă titlu executoriu și pentru debitul menționat ca reprezentând „sold precedent”, cu mențiunea că acest aspect poate fi lămurit pe calea contestației la executare.

65. Practică judiciară în acest sens s-a identificat la *Tribunalul Vaslui, Judecătoria Onești.*

66. Într-o altă opinie s-a apreciat că se încuviințează executarea silită a facturilor pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare pentru întreaga sumă din factură, dacă factura a fost emisă după data de 17 noiembrie 2016, chiar dacă soldul precedent provenea anterior acestei date, considerându-se că factura emisă după această dată este titlu executoriu, în înțelesul legii: *Judecătoria Târgu Jiu, Tribunalul Maramureș.*

67. Practică judiciară în acest sens s-a identificat la *Tribunalul Maramureș.*

68. S-a exprimat și opinia că numai sumele exigibile vizând perioada ulterioară datei de 17 noiembrie 2016, incluse în facturile fiscale, sunt executorii, nefiind necesară formularea unei acțiuni de drept comun: *Tribunalul Argeș.*

69. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*, prin Adresa nr. 1.734/C/2421/III-5/2019 din 21 august 2019, a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

70. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 22 mai 2017, s-a reținut că, potrivit art. 44 din Legea nr. 241/2006, lege specială, prevederile acesteia se completează inclusiv cu prevederile Legii nr. 51/2006, lege generală. Curtea Constituțională a constatat că prin reglementarea cuprinsă în art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr. 225/2016, legiuitorul a uniformizat legislația aplicabilă pentru toate serviciile de utilități publice, astfel încât toți operatorii de servicii de utilități publice să poată beneficia de puterea de titlu executoriu a facturilor emise pentru asemenea servicii, fiind exclusă astfel orice situație discriminatorie. Legiuitorul a optat pentru o atare soluție legislativă având în vedere domeniul specific al serviciilor publice, pentru a se putea asigura recuperarea cu celeritate a contravalorii serviciilor furnizate, împrejurare față de care se poate asigura și continuitatea acestora.

71. Raportat la critica autorilor excepției de neconstituționalitate privind atribuirea puterii de titlu executoriu facturii individuale pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, Curtea Constituțională a reținut faptul că, potrivit art. 638 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, „Sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silită: [...] titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie.” Această categorie de „alte titluri executorii” este una mai largă și cuprinde și acele înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie. În cazul acestora din urmă, Curtea a observat că textul nu distinge nici după emitenții sau beneficiarii înscrisurilor, nici după cum sunt înscrisuri autentice sau sub semnătură privată și nici după cum sunt înscrisuri pe suport informatic, pe suport electronic sau pe suport hârtie. Prin urmare, aplicând principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, Curtea a reținut că, în privința acestor din urmă înscrisuri, pentru a fi titluri executorii, este necesar și suficient ca legea să le recunoască putere executorie sau, mai exact, să prevadă că pot fi puse în executare silită. În acest context, Curtea a constatat că prevederile art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006, care prevăd că „Factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare constituie titlu executoriu”, se încadrează în categoria prevăzută de Codul de procedură civilă ca fiind „alte titluri executorii” și cărora legea le recunoaște putere executorie.

72. Aceste considerente au fost menținute și în mai recenta Decizie a Curții Constituționale nr. 267 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 11 iulie 2019.

73. De asemenea, prin Decizia Curții Constituționale nr. 805 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 18 martie 2019, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului cu privire la dispozițiile art. 42 alin. (6¹) și (9) din Legea nr. 51/2006.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

74. Prin cele două rapoarte întocmite în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au propus următoarele soluții:

75. Prin unul dintre rapoarte, judecătorul-raportor a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text normativ, precum și a prevederilor art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 și art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006, factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare nu constituie titlu executoriu pentru debitul menționat ca reprezentând „sold precedent”, considerându-se că sesizarea este inadmisibilă cu privire la prima întrebare, sub aspectul noutății, precum și al faptului că nu reprezintă o chestiune de drept reală, veritabilă.

76. Judecătorul-raportor care a întocmit celălalt raport a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 teza finală din același text de lege, factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizorul acestui serviciu, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație, calificat ca fiind colectiv, în interpretarea prevederilor art. 31 alin. (1) teza finală din Legea nr. 241/2006, nu reprezintă o factură individuală, cu valoare de titlu executoriu, conform art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 raportat la art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006, introdus prin Legea nr. 225/2016. Față de acest răspuns s-a considerat că devine inutilă analizarea celei de-a doua chestiuni de drept care face obiectul prezentei sesizări.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

77. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cele două rapoarte întocmite de judecătorii-raportori și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

78. Potrivit prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatănd că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

79. Din cuprinsul textului de lege citat rezultă condițiile cumulative de admisibilitate instituite de legiuitor pentru declanșarea acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de

Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept invocată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior.

80. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, investit în ultimă instanță cu soluționarea unui apel declarat în procedura încuviințării executării silite, potrivit art. 666 alin. (7) din Codul de procedură civilă.

81. În ceea ce privește cerința ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării este de reținut că ambele întrebări au legătură cu soluționarea pe fond a cauzei ținând cont că prima instanță a respins cererea de încuviințare a executării silite pentru că actul supus executării ar fi o factură emisă în baza unui contract colectiv, pe numele asociației de proprietari, iar nu o factură individuală, iar potrivit art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 calitatea de titlu executoriu a fost acordată doar facturii individuale, considerente criticate în apel, unde s-a mai susținut și că instanța de executare, pe calea încuviințării executării silite, nu poate verifica cuantumul creanței din titlul executoriu și să dividă titlul executoriu sau să verifice în vreun fel structura creanței înscrise în titlul executoriu.

82. Astfel, de lămurirea acestor chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată raportat la obiectul litigiului menționat anterior.

83. În jurisprudența și doctrina în materie s-a mai reținut că procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă are în vedere o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită și contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile, cu scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

84. Chestiunile de drept în discuție prezintă gradul de dificultate necesar pentru a face obiectul sesizării, ținând cont că problema acordării caracterului de titlu executoriu facturii emise pentru furnizarea utilităților publice a făcut obiectul mai multor norme juridice din cadrul unor acte normative diferite, ce au suferit modificări în timp și care conțin prevederi neclare și incomplete.

85. Mai mult, această dificultate este subliniată și de opiniile diferite comunicate de către instanțele judecătorești din țară și de cele câteva hotărâri judecătorești identificate, care relevă tendințe divergente în rezolvarea chestiunii de drept.

86. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 21 martie 2017 și Decizia Curții Constituționale nr. 267 din 23 aprilie 2019, menționate la capitolul VI al prezentei decizii, nu a fost rezolvată chestiunea de drept în discuție, ținând cont că în considerentele acestor decizii se reține că, potrivit art. 44 din Legea nr. 241/2006, lege specială, prevederile acesteia se completează inclusiv cu prevederile Legii nr. 51/2006, lege generală. Curtea Constituțională a constatat că prin reglementarea cuprinsă în art. 42 alin. (6¹) din Legea nr. 51/2006, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr. 225/2016, legiuitorul a uniformizat legislația aplicabilă pentru toate serviciile de utilități publice, astfel încât toți operatorii de servicii de utilități publice să poată beneficia de puterea de titlu executoriu a facturilor emise pentru asemenea servicii, fiind exclusă astfel orice situație discriminatorie. S-a mai arătat că legiuitorul a optat pentru o atare soluție legislativă având în vedere domeniul specific al serviciilor publice, pentru a se putea asigura recuperarea cu

celeritate a contravalorii serviciilor furnizare, împrejurare față de care se poate asigura și continuitatea acestora.

87. Or, problema de drept a primei întrebări din sesizare nu este aceea a stabilirii dacă doar unii dintre operatorii de servicii de utilități publice pot beneficia de puterea de titlu executoriu a facturilor emise pentru asemenea servicii, ci dacă orice factură emisă de aceste servicii de utilități, în baza unui contract de furnizare colectiv sau individual, este titlu executoriu, împotriva asociației de proprietari, respectiv a consumatorului individual.

88. De asemenea, obiectul primei întrebări nu este acela de a stabili dacă factura individuală este titlu executoriu, ci dacă factura emisă în baza unui contract colectiv de furnizare a serviciilor de alimentare cu apă și canalizare este titlu executoriu.

89. În ceea ce privește a doua problemă de drept ce face obiectul prezentei sesizări, dificultatea acesteia este susținută, pe de o parte, de faptul că în cadrul facturilor se menționează și debite exigibile anterior intrării în vigoare a normelor care au reglementat caracterul de titlu executoriu al acestor facturi, coroborat cu aparentul conflict între aplicarea principiului neretroactivității legii și a deciziilor anterioare date în soluționarea unor recursuri în interesul legii privind caracterul de titlu executoriu al contractelor de asistență juridică și al contractelor de credit bancar încheiate anterior intrării în vigoare a legilor care le atribuiă acest caracter, dar și de posibilitatea de a verifica legalitatea emiterii facturilor în cadrul procedurii de încuviințare a executării silite sau doar în cadrul contestației la executare.

90. Referitor la cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării, așa cum s-a reținut în jurisprudență, aceasta este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

91. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări concretizate într-o practică judiciară consacrată.

92. Potrivit celor menționate de instanța de trimitere, „deși au trecut mai mulți ani de la intrarea în vigoare a normei juridice speciale a cărei interpretare a fost solicitată, punerea în aplicare efectivă a acesteia (prin cooperarea cu autoritățile locale) a fost întârziată de dificultatea procesului de trecere efectivă la contractele individuale de alimentare cu apă și de canalizare, impusă de art. 31 alin. (2) din Legea nr. 241/2006, iar problemele ridicate sunt actuale, facturarea colectivă a serviciului de apă și canalizare continuând a reprezenta regula condominiilor de proprietari, cel puțin la nivel regional”. Pe de altă parte, în opinia instanței de sesizare „practica furnizorului de servicii de alimentare cu apă și de canalizare de a solicita o încuviințare a executării silite pentru acele facturi emise pe numele unui utilizator colectiv și practica de a include în acestea și soldul restant anonim, neidentificat sub aspectul originii, precum și majorări cu titlu global pun în discuție o chestiune nouă”.

93. În urma verificărilor efectuate, se constată că nu s-a cristalizat o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunile de drept a căror lămurire se solicită, neexistând un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, aceste probleme de drept, într-o anumită perioadă de timp, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare.

Mai mult, analiza hotărârilor pronunțate și a punctelor de vedere exprimate oferă indicii referitoare la posibilitatea apariției unei practici neunitare din această perspectivă.

94. Așa fiind, condiția noutății este îndeplinită, devenind actuală cerința dezlegării modului de interpretare și de aplicare a normelor de drept care fac obiectul sesizării.

95. În legătură cu chestiunile de drept aduse în dezbatere se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat cu efecte general obligatorii problema de drept care constituie obiect al sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

96. Prin urmare, sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărârii prealabile.

Asupra fondului sesizării

97. **Prima întrebare** adresată instanței supreme pleacă de la premisa, clarificată de instanța de trimitere, potrivit căreia contractul de furnizare/prestare a serviciului de alimentare cu apă și canalizare este un contract colectiv, acesta fiind încheiat între creditoare și debitorii asociație de proprietari, în calitate de utilizator colectiv al respectivului serviciu, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 241/2006, interpretat *per a contrario*.

98. Prin urmare, iese din sfera chestiunii de drept lămurirea naturii acestui contract, instanța de apel care a formulat sesizarea arătând că îi rămâne de examinat „dacă factura fiscală emisă pe numele unui subiect colectiv de drept (asociație de proprietari), respectiv fără existența unei convenții de facturare individuală, în accepțiunea art. 31 alin. (9)—(11) din Legea nr. 241/2006, poate fi calificată sau nu ca individuală”, pentru a putea fi considerată, potrivit legii, titlu executoriu.

99. Potrivit încheierii de sesizare, se degajă premisa că facturarea serviciului de utilități publice s-a realizat în baza Contractului nr. xxxxx/14.11.2008, context în care se constată că dinamica legislativă în domeniu a prezentat următoarea evoluție:

100. La data încheierii contractului, dispozițiile art. 42 din Legea nr. 51/2006, integrat secțiunii a 4-a a legii cu denumirea „Furnizarea/Prestarea, contractarea și facturarea serviciilor de utilități publice”, conjugate cu cele ale art. 31 din Legea nr. 241/2006, integrat secțiunii a 3-a a legii cu denumirea „Drepturile și obligațiile utilizatorilor și operatorilor”, nu conțineau dispoziții care să atașeze facturilor emise de operatorii/furnizorii de servicii calitatea de titluri executorii.

101. Abia prin Legea nr. 224/2015 dispozițiile art. 31 din Legea nr. 241/2006 au fost modificate, fiind introdus alin. (71), devenit alin. (17) după republicarea legii și renumerotarea textelor, potrivit căruia „*Factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare constituie titlu executoriu*”.

102. Corespunzător, prin Legea nr. 225/2016, dispozițiile art. 42 din Legea nr. 51/2006 sunt modificate și completate, fiind introdus alin. (61), prin care s-a stabilit că „*Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu*”.

103. În această succesiune de dispoziții normative, instanța de trimitere a avut în vedere factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare emisă în temeiul unui contract colectiv de furnizare/prestare de servicii care include perioada de timp ulterioară intrării în vigoare a dispozițiilor pe baza cărora această factură a dobândit valoare de titlu executoriu, însă a solicitat instanței supreme să clarifice dacă factura emisă în aceste condiții are valoare de factură individuală ori colectivă, pentru a putea stabili dacă aceasta poate fi valorificată ca titlu eficace pentru încuviințarea executării silite.

104. Totuși, dificultatea chestiunii de drept invocate de instanța de trimitere este generată de lipsa distincției necesare între planul contractului și cel al regimului de facturare.

105. Pornind de la premisa că factura fiscală în litigiu a fost emisă pe numele unui subiect colectiv de drept — asociația de proprietari — și că nu există o convenție de facturare individuală, instanța de trimitere întreabă dacă, concordant contractului colectiv, factura lunară emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare este una individuală sau colectivă.

106. Din examinarea dispozițiilor corespunzătoare ale Legii nr. 51/2006 și a celor din Legea nr. 241/2006 deducem că beneficiarii serviciilor de utilități publice, oricare ar fi acestea, pot fi individuali sau colectivi, direcți sau indirecti și că prestarea sau furnizarea serviciilor de utilități publice se poate realiza în baza unui contract, la rândul său, individual sau colectiv.

107. Pentru a asigura dreptul utilizatorilor finali, consumatorii, la încheierea contractelor individuale pentru determinarea precisă a costului fiecărui punct final de consum corespunzătoare fidelizării costurilor, Legea nr. 241/2006 instituie în cuprinsul art. 31 alin. (2)—(12) o procedură care să asigure tranziția de la contractele colective, care concep un sistem de redistribuire a costurilor în sistem pașal sau potrivit unor metode prestabilite de calcul, la contractele individuale. Această procedură se finalizează cu încheierea de contracte individuale, dar și prin încheierea de convenții de facturare individuală care presupun că facturarea consumului individual de către operator se realizează direct către utilizatorul individual.

108. Nu poate coexista, pentru același beneficiar final al serviciului public, proprietarul unui imobil dintr-un condominiu, atât un contract colectiv încheiat de furnizor cu asociația de proprietari/locatari, cât și unul individual, încheiat de același furnizor cu proprietarul imobilului în care se înregistrează consumul.

109. Acest sistem de contractare este însă alternativ, la nivelul fiecărei asociații hotărârea menținerii contractului colectiv sau, dimpotrivă, cea a contractării individuale aparținând tuturor membrilor asociației, adică beneficiarilor finali ai serviciilor de utilități.

110. Sistemul determinării costurilor către beneficiarul individual, direct sau indirect, pe baza contractelor individuale sau colective, este, la rândul său, distinct de sistemul de facturare.

111. În oricare dintre cazuri operatorul sau furnizorul de servicii de utilități publice va emite contractantului (individual sau colectiv) o factură care individualizează consumul lunar, în condițiile art. 31 alin. (15) din Legea nr. 241/2006 sau ale art. 42 alin. (9) din Legea nr. 51/2006.

112. Deși este adevărat că în terminologia Legii nr. 241/2006 noțiunea de factură individuală apare în succesiunea dispozițiilor care descriu procedura de încheiere a contractelor individuale, totuși, în nicio dispoziție legală integrată capitolului IV al acestei legi intitulat „Operatori și utilizatori”, capitol care reglementează desfășurarea relațiilor contractuale între furnizor și contractant, legiuitorul nu face vreo referință la noțiunea de factură colectivă.

113. În fine, chiar și dacă, pe cale inductivă, s-ar putea argumenta că factura individuală este emisă exclusiv în baza unui contract individual, iar, în opoziție, pentru contractul colectiv se emite o factură „colectivă”, noțiune cu care nu se operează terminologic în corpul legii, atunci trebuie subliniat că ulterior modificării Legii nr. 241/2006, prin Legea nr. 225/2016, au fost modificate și completate dispozițiile Legii nr. 51/2006 și introdus alin. (6¹) al art. 42, în care se stabilește că pentru serviciul public prestat, oricare ar fi acesta, se emit facturi care, pentru consumurile aferente înregistrate, au valoare de titluri executorii,

fără nicio distincție legată de tipul de contract încheiat cu operatorul sau furnizorul de servicii.

114. Devine astfel indiferentă distincția dintre factura individuală și factura care nu ar putea fi astfel catalogată din punctul de vedere al calificării extrinseci, ca titlu executoriu.

115. Problema sesizată reprezintă, prin urmare, o chestiune de determinare a terminologiei folosite în procesul de legiferare și de interpretare coroborată a actelor normative incidente.

116. Pentru o mai bună clarificare a noțiunilor cu care se operează în corpul legii, se cuvin următoarele sublinieri:

117. Legea nr. 241/2006, legea specială a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, prevede că:

— bransamentul de apă este partea din rețeaua publică de alimentare cu apă care asigură legătura dintre rețeaua publică și rețeaua interioară a unei incinte sau a unei clădiri și că bransamentul deservește, de regulă, unui singur utilizator, fie că acesta este unul colectiv sau individual. Este considerat utilizator individual într-un condominiu persoana care a executat, pe cheltuiala sa, un bransament propriu de apă potabilă, în amonte de contorul de bransament al condominiului [art. 3 lit. i) și art. 28 alin. (2)];

— contractele de furnizare pentru serviciile de alimentare cu apă și de canalizare sunt individuale sau colective [art. 31 alin. (1)];

— pentru a se realiza trecerea de la sistemul de contractare colectiv la cel de contractare individuală este necesară rezilierea contractului colectiv cu acordul tuturor membrilor adunării generale a asociației de proprietari sau locatari sau încetarea contractului colectiv la data încheierii contractelor individuale cu toți proprietarii din condominiu și plata tuturor datoriilor debitate în baza contractului colectiv [art. 31 alin. (2) și (6)]. Începând cu data încheierii contractelor individuale, operatorul sau furnizorul de servicii de alimentare cu apă și canalizare emite facturi individuale pentru consumurile înregistrate în bransamentele proprii și conform clauzelor contractului încheiat [art. 31 alin. (7)];

— contractele individuale care se încheie cu utilizatorii din imobilele de tip condominiu se elaborează de către un operator, pe structura contractului-cadru aprobat de A.N.R.S.C. [art. 31 alin. (9)];

— distinct de încheierea contractelor individuale, operatorii pot solicita, pe baza metodologiei de repartizare și facturare individuală a consumului de apă înregistrat la bransamentul unui condominiu, în anumite condiții, încheierea de convenții de facturare individuală [art. 31 alin. (10) și (11)];

— factura individuală este, potrivit legii, titlu executoriu [art. 31 alin. (17)].

118. În sinteză, se desprinde ideea că încheierea contractelor individuale este o opțiune a proprietarilor imobilelor dintr-un condominiu, iar încheierea acestora presupune facturarea individuală. Facturarea individuală este posibilă și în cazul încheierii unei convenții de facturare individuală, inițiativă care aparține operatorului de servicii.

119. În lipsa acestor proceduri, se încheie ori rămân în ființă contractele colective, pe baza cărora furnizorul de servicii emite o factură pe numele asociației care, privită distinct de factura individuală, astfel cum se deduce din succesiunea normativă expusă, nu primește nicio calificare din perspectiva calității sale de titlu executoriu.

120. Se cuvine subliniat în acest context că, deși reperatele jurisprudențiale avute în vedere cu ocazia acestei examinări evidențiază denumirea de factură colectivă a facturii emise pe baza contractului colectiv, totuși, legea nu operează cu această noțiune. În concluzie, pe baza contractului încheiat cu asociația, furnizorul de utilități publice, apă și canalizare, emite o factură lunară.

121. Legea nr. 51/2006, legea generală, prin care se reglementează serviciile comunitare de utilități publice, între care și serviciul de alimentare cu apă, de canalizare și epurarea apelor uzate, în secțiunea a 3-a, referitoare la utilizatorii serviciilor de utilități publice, și în secțiunea a 4-a, referitoare la furnizarea/prestarea, contractarea și facturarea serviciilor de utilități publice, prevede că:

— au calitatea de utilizatori ai serviciului public de utilități beneficiarii individuali sau colectivi, direcți sau indirecti, utilizatorii casnici persoane fizice sau asociațiile de proprietari ori de locatari [art. 41 alin. (1) lit. a)];

— utilizatorii de servicii publice beneficiază de furnizarea/prestarea acestor servicii în baza unui contract încheiat cu operatorul/furnizorul [art. 42 alin. (1) lit. a)];

— determinarea consumurilor de utilități publice în vederea facturării se face prin măsurarea consumurilor de utilități furnizate, iar sistemele de măsurare se montează pe bransamentul fiecărui utilizator [art. 42 alin. (5)];

— în cazul imobilelor condominiale, individualizarea consumurilor în vederea repartizării acestora și, *după caz*, facturării individuale se realizează în funcție de sistemul de distribuție adoptat: prin contoare individuale ori cu ajutorul repartitoarelor de costuri [art. 42 alin. (6)];

— factura emisă pentru serviciile de utilități furnizate publice este titlu executoriu [art. 42 alin. (6)].

122. Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții se degajă concluzia că în privința unui condominiu, la nivelul căruia se înființează și organizează, de regulă, o asociație de proprietari/locatari care îl administrează, pentru care se montează un singur bransament în punctul de delimitare cu rețeaua publică, această asociație are calitatea de utilizator în sensul legii și este parte a contractului de furnizare sau prestare a serviciului public. Măsurarea consumului se realizează în funcție de sistemul de contractare și de facturare adoptat. Dacă, *„după caz”*, nu au fost încheiate contracte individuale pentru furnizarea serviciilor de utilități sau de facturare individuală și contractul este încheiat cu asociația de proprietari, calificat ca fiind colectiv, factura se emite lunar, utilizatorului.

123. În acest caz, facturarea se va face pe numele asociației, iar factura este, potrivit legii, titlu executoriu.

124. Prin urmare, operând diferențierea între factura individuală emisă în baza contractelor individuale de furnizare de apă și de canalizare sau a convențiilor de facturare individuală încheiate pentru aceste servicii și factura emisă în baza contractelor colective de furnizare de utilități, se degajă două concluzii în egală măsură adevărate:

— factura individuală este titlu executoriu, astfel cum se dispune prin art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006;

— factura emisă pentru serviciile comunitare de utilități publice este titlu executoriu, astfel cum se stabilește prin art. 42 alin. (6) din Legea nr. 51/2006.

125. Aceleași concluzii se degajă și din deciziile pronunțate în contenciosul constituțional, cu prilejul examinării excepțiilor invocate cu privire la dispozițiile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 și ale art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006.

126. Astfel, prin Decizia nr. 188 din 21 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (17) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, examinând norma criticată din perspectiva principiului egalității între furnizorii de utilități publice, Curtea Constituțională a reținut că: „(...) potrivit art. 44 din Legea nr. 241/2006, republicată, lege specială, prevederile acesteia se completează inclusiv cu prevederile Legii nr. 51/2006, republicată, lege generală. Prin urmare, în contextul criticilor

formulate, Curtea constată că prin art. 42 alin. (6) din Legea nr. 51/2006, republicată, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr. 225/2016, s-a statuat că «Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu». Prin această reglementare legiuitorul a uniformizat legislația aplicabilă pentru toate serviciile de utilități publice, astfel încât toți operatorii de servicii de utilități publice să poată beneficia de puterea de titlu executoriu a facturilor emise pentru asemenea servicii, fiind exclusă astfel orice situație discriminatorie. Legiuitorul a optat pentru o atare soluție legislativă având în vedere domeniul specific al serviciilor publice, pentru a se putea asigura recuperarea cu celeritate a contravalorii serviciilor furnizate, împrejurare față de care se poate asigura și continuitatea acestora». Aceste considerente au fost ulterior preluate de Curtea Constituțională și în Decizia nr. 267 din 23 aprilie 2019, iar acestora li s-a adăugat, prin Decizia nr. 805 din 6 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (6) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, acela că „legiuitorul a uniformizat legislația aplicabilă pentru toate serviciile de utilități publice, fiind exclusă, astfel, orice situație derogatorie sau discriminatorie”.

127. Din sinteza celor prezentate mai sus, după calificarea dată de Curtea Constituțională Legii nr. 241/2006 în relația sa cu Legea nr. 51/2006, se poate formula concluzia că între cele două dispoziții normative succesive există doar aparent un conflict în concursul dintre legea specială și cea generală.

128. În realitate, atât dispozițiile art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 (legea specială), introduse prin Legea nr. 224/2015, care prevăd că factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare este titlu executoriu, cât și dispozițiile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 (legea generală), introduse prin Legea nr. 225/2016, potrivit cărora facturile emise pentru toate serviciile de utilități publice au valoare de titlu executoriu, nu sunt decât fațete ale unei dispoziții cu caracter excepțional, acestea fiind deopotrivă titluri executorii *ex lege*, așa cum solicită art. 632 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pentru a putea fi încuviințată o executare silită.

129. În concret, așadar, facturile fiscale emise de operatorii/furnizorii de utilități publice sunt, pentru aceste servicii, titluri executorii prin dispoziția legii, fără nicio altă distincție, concluzie justificată de principiul general de interpretare a legii *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. Din acest punct de vedere, nu se justifică a considera că doar factura individuală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare are valoare de titlu executoriu, deoarece legea recunoaște puterea executorie oricărei facturi fiscale emise de un operator sau furnizor de servicii publice, în acest sens pronunțându-se și Curtea Constituțională, prin decizii cu valoare general obligatorie, publicate în Monitorul Oficial al României anterior formulării sesizării.

130. Astfel, în privința primei întrebări, răspunsul instanței supreme este acela că factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare emisă în baza unui contract încheiat între furnizor și asociația de proprietari, calificat ca fiind colectiv, este titlu executoriu.

131. Referitor la **cea de a doua întrebare** din cuprinsul sesizării se reține că dispozițiile art. 31 alin. (17) din Legea nr. 241/2006 și art. 42 alin. (6) din Legea nr. 51/2006 au caracter excepțional, de aceea, acestea trebuie interpretate printr-o strictă delimitare a obiectului la care se aplică.

132. Or, prin dispozițiile art. 42 din Legii nr. 51/2006 se stabilește că:

„(...) (5) *Determinarea consumurilor/cantităților de utilități publice în vederea facturării se face prin măsurare directă cu*

ajutorul sistemelor de măsurare-înregistrare a consumurilor/cantităților de utilități furnizate/prestate; sistemele de măsurare-înregistrare se montează pe bransamentul care deservește fiecare utilizator individual sau colectiv, în punctul de delimitare a instalațiilor, indiferent de serviciu, operator sau de utilizator.

(6) În cazul imobilelor condominiale existente, individualizarea consumurilor de utilități în vederea repartizării acestora și, după caz, facturării individuale se realizează, în funcție de sistemul de distribuție adoptat, fie:

a) prin contoare individuale montate la intrarea în fiecare apartament sau spațiu cu altă destinație, în cazul distribuției orizontale;

b) cu ajutorul repartitoarelor de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum aferente fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație, în cazul distribuției verticale.

(6¹) Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu. (...)

(9) Factura pentru serviciile furnizate/prestate se emite cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată. Utilizatorii serviciilor de utilități publice, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să achite facturile reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii facturilor; data emiterii se înscrie pe factură. Termenul de scadență privind plata facturii se ia în calcul începând cu data emiterii facturii.

(10) Neachitarea facturii de către utilizator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități de întârziere stabilite conform reglementărilor legale în vigoare, după cum urmează:

a) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;

b) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare;

c) valoarea totală a penalităților nu va depăși valoarea facturii și se constituie în venit al operatorului.

(11) Dacă sumele datorate, inclusiv penalitățile, nu au fost achitate în termen de 45 de zile de la primirea facturii, operatorul are dreptul să solicite recuperarea debitelor în instanță. (...)

133. Deopotrivă, prin art. 31 din Legea nr. 241/2006 se stabilește că:

„(1) Furnizarea/Prestarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se realizează numai pe bază de contract de furnizare/prestare, care poate fi individual sau colectiv. (...)

(7) Principalele obligații ale operatorului în raport cu utilizatorii din condominiu în cazul încheierii de contracte individuale de furnizare/prestare a serviciului sunt:

a) să asigure la bransamentul condominiului parametrii de calitate a apei potabile;

b) să repartizeze pe fiecare unitate imobiliară consumul de apă înregistrat de contorul montat la bransamentul condominiului; diferența dintre consumul înregistrat de contorul de bransament și suma consumurilor individuale se repartizează egal pe unitate imobiliară și se facturează individual;

c) să emită lunar factură fiecărui utilizator; factura va cuprinde și o rubrică cu termenele de scadență ale tuturor contoarelor pentru care utilizatorul trebuie să asigure, pe cheltuiala sa, verificarea periodică metrologică;

d) să factureze în sistem paușal utilizatorii care nu asigură montarea contoarelor de apă în toate locurile de consum aferente proprietății individuale sau care nu verifică metrologic contoarele la termenul de scadență ori nu înlocuiesc toate contoarele respinse metrologic;

e) să nu sisteze furnizarea/prestarea serviciului la nivel de condominiu în caz de neplată a facturilor individuale.

(8) Principalele obligații ale utilizatorilor din condominiu în cazul încheierii de contracte individuale de furnizare/prestare a serviciului sunt:

a) să suporte proporțional cu cota-parte indiviză cheltuielile de administrare, întreținere și reparare a instalațiilor comune de alimentare cu apă și de canalizare din condominiu;

b) să plătească până la termenul de scadență facturile individuale emise de operator;

c) să suporte cheltuielile de montare, verificare periodică metrologică și înlocuire a contoarelor de apă aferente proprietății individuale;

d) să înlocuiască contoarele de apă cu citire la distanță numai cu contoare de același tip și să comunice operatorului, în termen de cel mult 48 de ore, seria și indexul contorului nou împreună cu seria și indexul contorului înlocuit;

e) să permită accesul operatorului pe proprietatea lor, în cazul suspiciunii de fraudă, pentru verificarea integrității contoarelor și a funcționării instalațiilor interioare de apă, în termen de cel mult 48 de ore de la solicitare, sub sancțiunea facturării în sistem paușal în 5 zile de la notificarea scrisă; utilizatorul individual nu este exceptat și de la aplicarea altor sancțiuni prevăzute de lege în cazul în care se constată violarea sigiliilor aplicate contoarelor sau robinetelor sau orice alte acțiuni care pot denatura corectitudinea consumului înregistrat de contor. (...)

(15) Factura pentru furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se emite, cel mai târziu, până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată. Prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (9) din Legea nr. 51/2006, republicată, cu completările ulterioare, utilizatorii sunt obligați să achite facturile reprezentând contravaloarea serviciului de care au beneficiat, în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii facturilor; data emiterii facturii și termenul de scadență se înscriu pe factură.

(16) Neachitarea facturii în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage după sine penalități de întârziere, după cum urmează:

a) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilite conform reglementărilor legale în vigoare;

b) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;

c) valoarea totală a penalităților nu poate depăși cuantumul debitului și se constituie venit al operatorului.

(17) Factura individuală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare constituie titlu executoriu. (...)

134. De asemenea, factura fiscală este un instrument care atestă o tranzacție comercială, fiind emisă de furnizorul de bunuri sau servicii către client ori beneficiar și care creează în sarcina acestuia din urmă obligația de plată aferentă achiziției sau serviciului prestat. Această caracterizare sintetică a documentului fiscal este realizată pe baza dispozițiilor art. 319 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, normă în care, la alin. (20), sunt menționate elementele facturii, elemente care nu prevăd includerea soldului debitor sau a majorărilor de întârziere, ci, cel mult, „o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeași operațiune”.

135. Această prezentare succesivă a textelor legale incidente este necesară pentru a lămuri, din perspectiva art. 632 alin. (2) din Codul de procedură civilă, limita în raport cu care instanța de executare se va raporta la factura fiscală ca titlu executoriu.

136. Legiuitorul a avut în vedere ca factura fiscală să identifice costul bunului sau al serviciului prestat, iar în mod particular, în domeniul prestării de servicii comunitare de utilități publice, pentru aceste costuri, factura se emite lunar și delimitează costul serviciilor prestate pentru luna precedentă.

137. Nu sunt, așadar, asociate sau parte din costul serviciilor de utilități publice pentru unitatea de timp pentru care s-a prestat serviciul public majorările sau penalitățile și nici soldul precedent, pentru simplul motiv că acestea excedează costului serviciilor furnizate/prestate aferent lunii în care prestația a fost efectuată.

138. Și, întrucât legiuitorul, printr-o normă cu caracter excepțional, atașată ideii de recuperare facilă și cu celeritate a contravalorii serviciilor furnizate, ca garanție a continuității serviciilor de utilități publice, a dat valoare de titlu executoriu facturii fiscale emise pentru serviciile de utilități efectiv prestate în luna anterioară facturării, rezultă că înscrisul are valoare de titlu executoriu exclusiv pentru aceste debite, interpretare care corespunde înțelegerii restrictive a normei de excepție și scopului urmărit de legiuitor.

139. De aceea, din perspectiva art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă, factura fiscală poate fi valorificată ca titlu executoriu doar în limitele determinării costului serviciilor prestate pentru luna anterioară celei în care a fost emisă.

140. Chiar dacă, în general, includerea soldului sau a penalităților ori a altor majorări în factura curentă reprezintă un procedeu obișnuit în practicile comerciale, aceasta poate avea doar o semnificație probatorie în planul executării ori neexecutării contractului, iar nu în planul încuviințării executării silite.

141. Această concluzie se susține și cu dispozițiile art. 42 alin. (11) din Legea nr. 51/2006, prin care se stabilește că pentru

recuperarea penalităților și a soldului precedent neachitate în termen de 45 de zile de la primirea facturii furnizorul de utilități se poate adresa instanței de judecată.

142. Este, desigur, ușor identificabilă antinomia între art. 42 alin. (6¹) și alin. (11) al aceluiași articol din Legea nr. 51/2006, pe de o parte pentru că factura reprezintă titlu executoriu, iar pe de altă parte, pentru că factura neachitată în 45 de zile de la primirea sa de către contractant dă dreptul operatorului la sesizarea instanței pentru recuperarea debitelor.

143. Pentru a pune în acord juridic cele două dispoziții trebuie înțeles că sintagma „recuperarea debitelor” subînțelege demararea procedurii de executare silită, deci sesizarea instanței cu o atare cerere, atunci când debitul a fost facturat în condițiile legii, iar operatorul are mai multe facturi pentru consumurile lunare succesiv facturate deoarece, finalmente, executarea silită este o procedură de recuperare a datoriilor restante acumulate. Pe baza tuturor facturilor lunare, tot atâtea titluri executorii, operatorul/furnizorul de utilități poate demara executarea silită pentru recuperarea debitelor.

144. Pe de altă parte, dacă debitele restante nu se identifică în facturi individuale, de sine stătătoare pentru fiecare consum lunar, adică dacă procedura de facturare nu a fost conformă dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 51/2006 și art. 31 din Legea nr. 241/2006, atunci „soldul” inclus în factura curentă nu poate fi avut în vedere la încuviințarea executării silite. Acest sold, indiferent de perioada acoperită, va putea fi recuperat numai pe calea unei acțiuni în realizare, iar hotărârea judecătorească va constitui titlu executoriu, în condițiile legii. În concluzie, o factură care include „sold precedent”, indiferent de perioada pentru care acesta este înregistrat, nu poate fi valorificată ca titlu executoriu *ex lege*, în privința acestui sold, în condițiile art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

145. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 8.295/327/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 din același text normativ și la art. 31 alin. (1) teza finală și art. 31 alin. (17) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 42 alin. (6¹) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, factura fiscală pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, emisă pe numele unei asociații de proprietari de către furnizorul acestui serviciu, în baza unui contract încheiat între furnizor și asociație, calificat ca fiind colectiv, este titlu executoriu.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la pct. 3 din același text de lege, factura fiscală emisă pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, în raport cu dispozițiile art. 31 alin. (17) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 42 alin. (6¹) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu constituie titlu executoriu și pentru debitul menționat ca reprezentând „sold precedent”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 februarie 2020.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei și în euro începând cu perioada de aplicare
24 mai—23 iunie 2020**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 mai—23 iunie 2020, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,15% pe an, iar rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,00% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 17 iunie 2020.
Nr. 13.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve
minime obligatorii în monedă națională
începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2020**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2020, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 3,50% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 17 iunie 2020.
Nr. 14.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

